

ผนวก ค.

ระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์

สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542

แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 2 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

และคู่มือปฏิบัติราชการกรมบังคับคดี

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี

พ.ศ. 2518

.....

โดยที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2518 จัดตั้งสำนักงานวางทรัพย์กลางขึ้นใหม่ มีหน้าที่ส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการวางทรัพย์ ตามกฎหมาย แต่ยังไม่มียะเบียนปฏิบัติเกี่ยวกับการนี้โดยเฉพาะ จึงได้วางระเบียบขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

หมวด 1

การวางทรัพย์

ข้อ 1 การวางทรัพย์ ต้องกระทำ ณ สำนักงานวางทรัพย์กลางซึ่งมีเขตอำนาจตามกฎหมายและทรัพย์ที่วางอาจเป็นตัวแทนหรือทรัพย์อื่นเป็นวัตถุแห่งหนึ่งอย่างใดอย่างหนึ่ง เว้นแต่โดยสภาพของทรัพย์เป็นสิ่งที่ไม่ควรแก่การวาง⁽¹⁾

ข้อ 2 ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกอาจวางทรัพย์ต่อสำนักงานวางทรัพย์ได้ในกรณีต่อไปนี้

(1) เมื่อเจ้าหนี้บอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้
 (2) เมื่อเจ้าหนี้ไม่สามารถจะรับชำระหนี้
 (3)⁽²⁾ เมื่อบุคคลผู้ชำระหนี้ไม่สามารถจะหยั่งรู้ถึงสิทธิของเจ้าหนี้ หรือไม่รู้ตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอน โดยมีใช่เป็นความผิดของตน

(4) กรณีตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่บัญญัติให้วางทรัพย์ ณ สำนักงานวางทรัพย์ ได้ เช่น มาตรา 232 , 302 , 631 , 679 , 754 , 772 และ 947 เป็นต้น

(5) กรณีตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น

(6) กรณีตามคำสั่งศาลภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 264

ข้อ 3 ผู้วางทรัพย์นั้นจะเป็นตัวลูกหนี้เองก็ดี หรือบุคคลภายนอกก็ดี ต้องยื่นคำร้องขอวางทรัพย์ตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานวางทรัพย์กำหนด โดยแสดงเหตุที่ต้องวางทรัพย์ พร้อมทั้งแสดงเอกสารหลักฐานแห่งหนี้ (ถ้าหากมี)

เจ้าพนักงานอาจสั่งให้ผู้วางทรัพย์คัดสำเนาเอกสารหลักฐานแห่งหนี้ส่งประกอบคำร้องด้วยก็ได้

⁽¹⁾ ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

⁽²⁾ หนังสือที่ อร 0301/182-198 ลงวันที่ 11 มกราคม 2523

ข้อ 4⁽¹⁾ เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำร้องขอวางทรัพย์ให้เสนอเรื่องต่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง เพื่อพิจารณาสั่งรับหรือไม่รับวางทรัพย์หรือรับโดยมีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง

ถ้าผู้ขอวางทรัพย์ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวในวรรคก่อน อาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่ออธิบดีกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม เพื่อขอรับคำวินิจฉัยได้ภายใน 15 วัน คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมบังคับคดีให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 5⁽²⁾ เมื่อมีคำสั่งให้รับวางทรัพย์แล้ว ให้สำนักงานวางทรัพย์ลงทะเบียนการวางทรัพย์และบัญชีแยกประเภท รับมอบทรัพย์ที่วาง และออกใบรับหรือหลักฐานการรับวางทรัพย์ให้แก่ผู้วางทรัพย์ ถ้าทรัพย์ที่วางเป็นเงินให้ปฏิบัติตามข้อ 13 , 14 และ 15 แห่งระเบียบนี้ด้วย

ข้อ 6 ให้เจ้าพนักงานแจ้งแก่ผู้วางทรัพย์ เพื่อบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ให้ทราบถึงการที่ได้วางทรัพย์นั้นโดยพลัน

การวางทรัพย์หรือวางเงินเกี่ยวกับทรัพย์ที่มีทะเบียนกรรมสิทธิ์ ทะเบียนนิติกรรม หรือทะเบียนควบคุมการใช้สอย เจ้าพนักงานจะได้แจ้งการวางทรัพย์หรือวางเงินนั้นไปยังนายทะเบียนนั้น ๆ ด้วย แต่การแจ้งอาัยคทรัพย์เป็นหน้าที่ของลูกหนี้หรือผู้วางทรัพย์ที่จะพึงปฏิบัติเอง

ข้อ 7⁽³⁾ ให้ผู้วางทรัพย์วางเงินประกันค่าฤชาธรรมเนียมตามที่สำนักงานวางทรัพย์เห็นสมควร ค่าฤชาธรรมเนียมดังกล่าว ผู้วางทรัพย์มีสิทธิรับคืนภายหลัง ทั้งนี้ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 338 ประกอบด้วยมาตรา 331

⁽¹⁾ ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 หนังสือที่ อธ 0301/182-198 ลงวันที่ 11 มกราคม 2523 และคำสั่งกรมบังคับคดีที่ 138/2531 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2531

⁽²⁾ คำสั่งกรมบังคับคดีที่ 306/2531 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2531

⁽³⁾ หนังสือที่ อธ 0301/12732-12751 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2527

หมวด 2

การถอนทรัพย์ที่วาง

ข้อ 8 ลูกหนี้ผู้วางทรัพย์มีสิทธิถอนทรัพย์ที่วางนั้นได้ โดยยื่นคำร้องขอตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานวางทรัพย์กำหนด ถ้าลูกหนี้ถอนทรัพย์นั้นให้ถือเสมือนว่ามีได้วางทรัพย์ไว้เลย

สิทธิถอนทรัพย์เป็นอันขาดในกรณีต่อไปนี้

- (1) ถ้าลูกหนี้แสดงต่อสำนักงานวางทรัพย์ว่า ตนยอมสละสิทธิที่จะถอนเว้นแต่เป็นการถอนทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 339 วรรคท้าย
- (2) ถ้าเจ้าหนี้แสดงต่อสำนักงานวางทรัพย์ว่าจะรับเอาทรัพย์นั้น
- (3) ถ้าการวางทรัพย์นั้นได้เป็นไปโดยคำสั่งหรืออนุมัติของศาล และได้บอกกล่าวความนั้นแก่สำนักงานวางทรัพย์

(3) ในระหว่างการพิจารณาคดีล้มละลายเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้

ข้อ 9 ภายใต้บังคับข้อ 8 แห่งระเบียบนี้ การวางทรัพย์โดยบุคคลภายนอก บุคคลภายนอกนั้นจะถอนทรัพย์ที่วางได้ก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของลูกหนี้แล้ว

ข้อ 10 เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำร้องขออนถอนทรัพย์ที่วางไว้นั้น ให้เสนอเรื่องต่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง เพื่อพิจารณาสั่ง⁽¹⁾

ถ้าผู้ขออนถอนทรัพย์ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้นำข้อ 4 วรรคสองแห่งระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม⁽²⁾

⁽¹⁾ ความเดิมออกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2544

⁽²⁾ คำสั่งกรมบังคับคดีที่ ชธ 0301/1803 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2533

หมวด 3

การขายทรัพย์สินที่วาง

ข้อ 11 ⁽¹⁾ ให้ลูกหนี้หรือผู้วางทรัพย์สินให้ความยินยอม และมอบอำนาจไว้ล่วงหน้า ว่าถ้าสำนักงานวางทรัพย์สินเห็นว่า ทรัพย์สินที่วางอยู่ในสภาพที่ควรนำออกขายเพื่อเอาเงินที่ได้แต่การขาย วางแทนทรัพย์สิน ก็ให้สำนักงานวางทรัพย์สินมีอำนาจดำเนินการขออนุญาตศาล เพื่อขายทอดตลาด ทรัพย์สินนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 336 และมาตรา 337

⁽¹⁾ หนังสือที่ สธ 0301/12732-12750 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2527

หมวด 4

การรับจ่ายเงินและทรัพย์สิน

ข้อ 12⁽¹⁾ การรับเงินค่าขายทรัพย์สินที่ขายนอกที่ทำการสำนักงานวางทรัพย์สินเมื่อได้รับเงินแล้วให้เจ้าพนักงานขายทรัพย์สินออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้ซื้อ และเมื่อเสร็จการขายวันหนึ่ง ๆ ให้ทำบัญชีรายการขายทรัพย์สินส่งผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลาง พร้อมทั้งจำนวนเงินและสำเนาใบเสร็จรับเงิน แล้วนำเงินส่งกองคลัง กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ข้อ 13⁽²⁾ การรับเงินนอกจากที่กล่าวไว้ในข้อ 12 แห่งระเบียบนี้ ให้สำนักงานวางทรัพย์สินจัดบันทึกเป็นรายงานโดยแสดงให้ปรากฏถึงรายละเอียดแห่งการรับเงิน แล้วให้นำผู้ชำระเงินกับ รายงานการรับเงินนั้นไปส่งที่กองคลัง กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม เมื่อเจ้าหน้าที่การเงินกองคลังรับเงินแล้วให้ลงชื่อเป็นผู้รับเงินในใบรับเงินร่วมกับผู้อำนวยการกองคลัง ใบรับเงินนั้นให้มีสำเนา 3 ฉบับ ต้นฉบับมอบให้ผู้ชำระเงิน ส่วนสำเนากองคลังเก็บไว้ฉบับหนึ่ง คืนสำนักงานวางทรัพย์สินฉบับหนึ่ง อีกฉบับหนึ่งคงไว้เป็นต้นจั่ว

ข้อ 14⁽³⁾ เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลางเห็นสมควร อาจรับเงินเป็นเช็คก็ได้ในกรณีเช่นนี้ให้จดหมายเลขเช็คลงในใบเสร็จรับเงินด้วย

การวางทรัพย์สินหรือชำระเงินด้วยเช็ค เมื่อเรียกเก็บเงินไม่ได้ ให้สำนักงานวางทรัพย์สินจำหน่ายเช็คจากบัญชีรายวัน และบัญชีแยกประเภท กรณีวางทรัพย์สินให้ถือว่าไม่มีการวางทรัพย์สินไว้เลย ถ้าเป็นกรณีชำระเงินค่าซื้อทรัพย์สิน ให้จัดการให้ผู้ซื้อชำระเงินตามเช็คนั้นต่อไป หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย

ข้อ 15 เมื่อสำนักงานวางทรัพย์สินได้รับสำเนาใบเสร็จรับเงินจากกองคลังแล้วให้ลงรับในบัญชีรายวันและบัญชีแยกประเภท แล้วเก็บสำเนาใบเสร็จรับเงินติดสำนวนไว้

(1) ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 คำสั่งกรมบังคับคดี ที่ 11/2526 ลงวันที่ 31 มกราคม 2526

(2) ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528

(3) ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

ข้อ 16⁽¹⁾ เมื่อสิ้นสัปดาห์หนึ่ง ๆ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง ตรวจสอบจำนวนเงินในบัญชีของสำนักงานวางทรัพย์กับบัญชีของกองคลัง

ข้อ 17 เมื่อเจ้าพนักงานจัดการจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้เสร็จ ให้ทำบัญชีรับจ่ายแสดงจำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน แล้วหักค่าฤชาธรรมเนียม เหลือจำนวนเงินสุทธิเท่าใด จึงให้เจ้าพนักงานจัดการตามกฎหมายหรือคำสั่งศาล

ข้อ 18 ขณะเมื่อทรัพย์ที่วางยังอยู่ที่สำนักงานวางทรัพย์ หรือเมื่อสำนักงานวางทรัพย์ได้จำหน่ายทรัพย์สินนั้นแล้ว แต่ยังไม่ได้ส่งมอบทรัพย์หรือจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิ ถ้าได้รับแจ้งความว่า ได้มีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลาย และศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้แล้ว ให้สำนักงานวางทรัพย์คิดหักไว้เป็นค่าฤชาธรรมเนียม เหลือเท่าใดให้ส่งเป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลายต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

การส่งเงินหรือมอบทรัพย์สินดังกล่าว จะงดรอไว้ในระหว่างพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว และจะส่งต่อเมื่อมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้วก็ได้

ข้อ 19 ถ้ามีผู้คัดค้านการขอรับทรัพย์ที่วาง หรือเงินที่จำหน่ายได้ในกรณีวางทรัพย์ตามคำสั่งศาล ให้สำนักงานวางทรัพย์เลื่อนการส่งมอบทรัพย์ หรือการจ่ายเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคัดค้านไว้รอคำวินิจฉัยของศาล ในกรณีอื่นให้ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลางเป็นผู้วินิจฉัยสั่ง

ถ้าผู้กรณีไม่พอใจคำสั่งผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง ให้นำข้อ 4 วรรคสองแห่งระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม⁽²⁾

ข้อ 20 การขอรับทรัพย์หรือเงิน ให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานวางทรัพย์กำหนด เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำร้องขอให้เสนอเรื่องต่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลางเพื่อพิจารณาสั่ง ถ้าผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลางไม่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะไม่ใช่ตัวเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิอันแท้จริงแล้วก็ให้มอบทรัพย์แก่ผู้นั้น หรือออกไปส่งจ่ายให้ผู้นั้นไปขอรับเงินจากกองคลัง กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม แล้วหมายเหตุไว้ในบัญชีแสดงว่ามอบทรัพย์หรือจ่ายเงินให้ไปแล้ววัน เดือน ปีใด แล้วเก็บใบรับและใบมอบฉันทะ (ถ้าหากมี) ไว้ในสำนวนและจำหน่ายจากทะเบียนการวางทรัพย์บัญชีรายวัน และบัญชีแยกประเภท⁽³⁾

⁽¹⁾ ความเดิมออกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

⁽²⁾ คำสั่งกรมบังคับคดีที่ ฮธ 0301/302 ลงวันที่ 23 มกราคม 2533 และความเดิมออกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

⁽³⁾ ความเดิมออกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

ข้อ 21 ในกรณีที่เจ้าพนักงานมอบทรัพย์สินหรือจ่ายเงินให้แก่ผู้เยาว์ ให้ผู้แทน
โดยชอบธรรมลงนามในใบรับ และถ้าสามารถจะทำได้ก็ให้ผู้เยาว์ลงนามด้วย

ข้อ 22 ในกรณีมอบทรัพย์สินหรือจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ หรือผู้มีสิทธิตามคำสั่งศาลให้
เจ้าพนักงานรายงานต่อศาลเป็นคราว ๆ ไป

หมวด 5

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 23 ในการยื่นหรือส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นใด ต่อสำนักงานวางทรัพย์ผู้ยื่น หรือผู้ส่งจะต้องใช้กระดาษแบบพิมพ์ตามที่สำนักงานวางทรัพย์ได้จัดไว้ โดยปิดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย

เมื่อสำนักงานวางทรัพย์ส่งอย่างไร ให้ผู้มีหน้าที่รับทราบคำสั่งลงลายมือชื่อไว้ ถ้าลงลายมือชื่อไม่ได้ หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้เจ้าพนักงานทำรายงานจดแจ้งเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อเช่นนั้นไว้

ข้อ 24 เอกสารที่มีผู้ยื่นหรือส่งมายังสำนักงานวางทรัพย์ และเอกสารที่สำนักงานวางทรัพย์ส่งไปที่อื่น ให้เจ้าพนักงานลงสมุดรับ-ส่งหนังสือไว้ทุกครั้ง แล้วให้นำเอกสารที่รับเสนอผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง⁽¹⁾

ข้อ 25 หนังสือสำคัญต่าง ๆ เช่น โฉนด เมื่อรับไว้ให้เจ้าพนักงานลงบัญชีแล้ว ใส่ของหมายเลข ลำดับที่เก็บ และจดรายการที่หน้าของ พร้อมทั้งชื่อผู้เกี่ยวข้อง หรือชื่อโจทก์ จำเลย เลขคดี แล้วเก็บไว้ในที่อันปลอดภัย ถ้าได้จ่ายหนังสือสำคัญแก่ผู้ใด ก็ให้ผู้นั้นลงลายมือชื่อรับไว้ในบัญชีเป็นหลักฐาน

ข้อ 26 เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง ได้มีคำสั่งในเรื่องใดแล้ว ให้จ่ายเรื่องนั้น ให้เจ้าพนักงานปฏิบัติตามคำสั่งทุกครั้ง⁽²⁾

ข้อ 27 การวางเงินหรือทรัพย์ที่มีราคาคั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป เมื่อมีคำสั่งให้วางทรัพย์แล้ว ให้ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง รายงานให้อธิบดีกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมทราบทันที ถ้าเป็นทรัพย์อื่นนอกจากค้ำเงินให้รายงานถึงวิธีเก็บรักษาด้วย⁽³⁾

⁽¹⁾ ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

⁽²⁾ ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

⁽³⁾ ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

ข้อ 28 การเก็บรักษาทรัพย์สิน ให้เจ้าหน้าที่ทำบัญชีรายการ และปิดเลขหมายไว้แล้ว เก็บรักษา ณ สถานที่ที่ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลางจะเห็นสมควร หรือตามที่อธิบดีกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมจะได้สั่งต่อไป และให้หมั่นตรวจดูอย่าให้เกิดความเสียหายขึ้น การจำหน่ายหรือคืนทรัพย์สินสิ่งใดให้ลงบัญชีไว้เป็นหลักฐาน และถ้าเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่มีราคาคงแต่ ห้าแสนบาทขึ้นไป ให้ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลางรายงานให้อธิบดีกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ทราบทันที⁽¹⁾

ข้อ 29 เมื่อสิ้นปีหนึ่ง ๆ ให้สำนักงานวางทรัพย์สินกลางทำรายงานแสดงกิจการที่ได้ กระทำมาตลอดปีส่งอธิบดีกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ข้อ 30 ให้สำนักงานบังคับคดีในส่วนภูมิภาคปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยอนุโลม⁽²⁾

ข้อ 31 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 เมษายน 2518

(ลงชื่อ) **ประภาศน์ อวยชัย**
 (นายประภาศน์ อวยชัย)
 ปลัดกระทรวงยุติธรรม

⁽¹⁾ ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

⁽²⁾ ความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

:: ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 ข้อที่ 1-3

โดยที่พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2541 มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 492 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และบัญญัติ ให้ใช้ความใหม่แทน มีสาระสำคัญว่าในกรณีการขายฝาก เมื่อผู้ได้วางทรัพย์ ให้เจ้าพนักงาน ของสำนักงานวางทรัพย์แจ้งให้ผู้รับได้ทราบถึงการวางทรัพย์โดยพลันจึงเห็นสมควรปรับปรุง แก้ไขระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 เพื่อให้สอดคล้องกับสาระของกฎหมายที่ได้รับการแก้ไข และปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน

กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงาน วางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 6 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการ วางทรัพย์สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 6 ให้เจ้าพนักงานแจ้งแก่ผู้วางทรัพย์ เพื่อบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ให้ทราบถึงการที่ได้วางทรัพย์นั้นโดยพลัน เว้นแต่ในกรณีการขายฝาก การวางทรัพย์อันเป็นสินไถ่ภายในกำหนด เวลาใดโดยสิทธิถอนทรัพย์ที่ได้วาง ให้เจ้าพนักงานแจ้งให้เจ้าหนี้ทราบถึงการวางทรัพย์นั้น โดยพลัน"

:: ประกาศ ณ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2542 (นายสุทัศน์ เงินหมื่น) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๖.ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 ข้อที่ 1-15

โดยที่เห็นเป็นการสมควรแก้ไขระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ และเพื่อให้เป็นการปฏิบัติราชการเป็นไปด้วย ความเรียบร้อย คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 1 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 1 การวางทรัพย์ ต้องกระทำ ณ สำนักงานวางทรัพย์ซึ่งมีเขตอำนาจตาม กฎหมาย และทรัพย์ที่วางอาจเป็นตัวเงินหรือทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งหนึ่งอย่างใด อย่างหนึ่ง เว้นแต่โดยสภาพ ของทรัพย์เป็นสิ่งที่ไม่ควรแก่การวาง

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 4 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 4 เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำร้องขอวางทรัพย์ให้เสนอเรื่องต่อผู้อำนวยการ สำนักงานวางทรัพย์กลาง เพื่อพิจารณาสั่งรับหรือไม่รับวางทรัพย์หรือรับโดย มีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 10 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 10 เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำร้องขอถอนทรัพย์ที่วางไว้แล้ว ให้เสนอเรื่องต่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง เพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 12 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 12 การรับเงินค่าขายทรัพย์ที่ขายนอกที่ทำการสำนักงานวางทรัพย์เมื่อได้ รับเงินแล้ว ให้เจ้าพนักงานขายทรัพย์ออกไปเสร็จรับเงินให้ผู้ซื้อ และเมื่อเสร็จการขายวันหนึ่ง ๆ ให้ ทำบัญชีรายการขายทรัพย์ส่งผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง พร้อมทั้งจำนวนเงินและสำเนาใบเสร็จ รับเงิน แล้วนำเงินส่งกองคลัง กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม .

ข้อ 7 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 14 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์

สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 14 เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลางเห็นสมควร อาจรับเงินเป็นเช็ค ก็ได้ในกรณีเช่นนี้ให้จดหมายเลขเช็คลงในใบเสร็จรับเงินด้วย

ข้อ 8 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 16 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 16 เมื่อสิ้นสัปดาห์หนึ่ง ๆ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลาง ตรวจสอบจำนวนเงินในบัญชีของสำนักงานวางทรัพย์สินกับบัญชีของกองคลัง

ข้อ 9 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 19 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 19 ถ้ามีผู้คัดค้านการขอทรัพย์สินที่วาง หรือเงินที่จำหน่ายได้ในกรณีวางทรัพย์สิน ตามคำสั่งศาล ให้สำนักงานวางทรัพย์สินเลื่อนการส่งมอบทรัพย์สิน หรือการจ่ายเงินในส่วนที่เกี่ยวกับการคัดค้านไว้รอคำวินิจฉัยของศาล ในกรณีอื่นให้ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลางเป็นผู้วินิจฉัยสั่ง

ถ้าคู่กรณีไม่พอใจคำสั่งผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลาง ให้นำ ข้อ 4 วรรคสอง แห่งระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 10 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 20 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 20 การขอทรัพย์สินหรือเงิน ให้เจ้านั้นหรือผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอตามแบบพิมพ์ ที่สำนักงานวางทรัพย์สินกำหนด เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำร้องขอให้เสนอเรื่องต่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สิน กลางเพื่อพิจารณาสั่ง ถ้าผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์สินกลางไม่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะไม่ใช่ตัวเจ้านั้นหรือ ผู้มีสิทธิอันแท้จริงแล้วก็ให้มอบทรัพย์สินแก่ผู้นั้นหรือออกใบสั่งจ่ายให้ผู้นั้นไปขอรับเงินจากกองคลัง กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม แล้วหมายเหตุไว้ในบัญชีแสดงว่ามอบทรัพย์สินหรือจ่ายเงินให้ไปแต่วัน เดือน ปี ไค แล้ว เก็บใบรับและใบมอบฉันทะ (ถ้าหากมี) ไว้ในสำนวนและจำหน่ายจากทะเบียนการวางทรัพย์สินบัญชีรายวัน และบัญชีแยกประเภท

ข้อ 11 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 24 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 24 เอกสารที่มีผู้ยื่นหรือส่งมายังสำนักงานวางทรัพย์สิน และเอกสารที่สำนักงาน วางทรัพย์สินส่งไปที่อื่น ให้เจ้าพนักงานลงสมุดรับ-ส่งหนังสือไว้ทุกครั้ง แล้วให้นำเอกสารที่รับเสนอผู้อำนวยการ สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง

ข้อ 12 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 26 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์สิน สำนักงาน

วางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 26 เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง ได้มีคำสั่งในเรื่องใดแล้ว ให้จ่าย เรื่อนั้น ให้เจ้าพนักงานปฏิบัติตามคำสั่งทุกครั้ง

ข้อ 13 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 27 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 27 การวางเงินหรือทรัพย์ที่มีราคาตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป เมื่อมีคำสั่งให้วางทรัพย์ แล้วให้ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง รายงานให้อธิบดีกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมทราบทันที ถ้าเป็นทรัพย์อื่นนอกจากตัวเงินให้รายงานถึงวิธีเก็บรักษาด้วย

ข้อ 14 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 28 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 28 การเก็บรักษาทรัพย์ ให้เจ้าหน้าที่ทำบัญชีรายการ และปิดเลขหมายไว้แล้ว เก็บรักษา ณ สถานที่ที่ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลางจะเห็นสมควร หรือตามที่อธิบดีกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมจะได้สั่งต่อไป และให้หมั่นตรวจดูอย่าให้เกิดความเสียหายขึ้น การจำหน่ายหรือคืนทรัพย์ สิ่งใดให้ลงบัญชีไว้เป็นหลักฐาน และถ้าเป็นเงินหรือทรัพย์ที่มีราคาตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป ให้ผู้อำนวยการ สำนักงานวางทรัพย์กลาง รายงานให้อธิบดีกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ทราบทันที

ข้อ 15 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 30 แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการวางทรัพย์ สำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 30 ให้สำนักงานบังคับคดีในส่วนภูมิภาคปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยอนุโลม

:: ประกาศ ณ วันที่ 11 มกราคม 2544 (นายสุทัศน์ เงินหมื่น) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

คู่มือปฏิบัติการการกรมบังคับคดี

การบังคับคดีล้มละลาย

การชำระบัญชี

การบังคับคดีแพ่ง

• การวางทรัพย์ •

การประเมินราคาทรัพย์

จัดพิมพ์โดย

กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๐

การปฏิบัติงานวางทรัพย์ในสำนักงานวางทรัพย์กลาง

ส่วนที่ ๑ การรับวางทรัพย์

เมื่อมีผู้มายื่นคำร้องขอวางทรัพย์ ให้เจ้าพนักงานพิจารณาตรวจสอบคำร้องและปฏิบัติดังนี้

๑) ใครเป็นผู้ร้องขอวางทรัพย์

๑.๑ ลูกหนี้ หรือบุคคลภายนอก

๑.๒ ผู้รับมอบอำนาจผู้วางทรัพย์ใช้ใบมอบอำนาจของสำนักงานวางทรัพย์กลาง (แบบพิมพ์ ว. ๔) หรือไม่ทำมาถูกต้องหรือไม่ และติดอากรแสตมป์ถูกต้องหรือไม่

๒) ตรวจสอบว่าคำร้องขอวางทรัพย์นั้น ได้ร้องขอวางทรัพย์ในมูลหนี้อะไร เขียนในคำร้องถูกต้องหรือไม่ มีเอกสารหลักฐานประกอบมูลหนี้ที่วางบ้างหรือไม่

๓) ตรวจสอบว่าทรัพย์ที่วางนั้นคืออะไร

๓.๑ หนี้เงิน วางทรัพย์ด้วยเงินสดหรือเช็ค เช่น มูลหนี้ค่าเช่า, ซื้อขาย, ขายฝาก เป็นต้น

๓.๒ ทรัพย์อื่น ๆ มีสภาพที่ควรแก่การรับวางทรัพย์หรือไม่ เช่น แผ่นป้ายโฆษณา, ภูมูแจบ้าน-ดึกแถว, สารเคมี เป็นต้น

๔) คำร้องขอวางทรัพย์มีเงื่อนไขที่ต้องให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้ต้องปฏิบัติก่อนที่จะรับทรัพย์ที่วางไว้อย่างไรหรือไม่ เงื่อนไขจะกำหนดได้เฉพาะเรื่องที่เป็นสัญญาต่างตอบแทนกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๓๒ เท่านั้น (หนังสือที่ ยธ ๐๓๐๑/๑๘๒-๑๙๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๒๓)

๕) เรื่องที่ร้องขอวางทรัพย์นั้นอยู่ในเขตอำนาจหรือไม่

๕.๑ เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้ นั้น มีภูมิลำเนาตั้งอยู่ที่ไหน เช่น เจ้าหนี้มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี ก็ต้องไปยื่นคำร้องขอวางทรัพย์ที่สำนักงานบังคับคดีจังหวัดนนทบุรี ถ้าหากยังไม่มีสำนักงานฯ ตั้งอยู่ ก็ให้ไปยื่นคำร้องที่ศาลจังหวัดที่เจ้าหนี้ มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต

๕.๒ ทรัพย์ที่เกี่ยวข้องตั้งอยู่ที่ไหน หากไม่ได้ระบุไว้ในสัญญา ต้อง ชำระหนี้ ณ สถานที่ซึ่งทรัพย์นั้นได้อยู่ในเวลาเมื่อก่อให้เกิดหนี้

๕.๓ มีสัญญาหรือข้อตกลงสัญญากันว่าจะให้ชำระหนี้ ณ ที่หนึ่งที่ใด หรือไม่ เมื่อตรวจสอบคำร้องขอวางทรัพย์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้ร้องขอวาง

ทรัพย์ไปลงรับคำร้องขอวางทรัพย์ที่สำนักงานเลขานุการกรม แล้วจึงมาลงรับที่สำนักงาน^{๒๘๒} วางทรัพย์กลาง เพื่อตั้งเรื่องสำนวน

๖) เมื่อเจ้าพนักงานได้รับสำนวนแล้ว ให้จัดรายงานสอบสวนข้อเท็จจริง (แบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖) เกี่ยวกับการวางทรัพย์ เพื่อเสนอหัวหน้าฝ่าย และผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง หัวหน้าสำนักงานบังคับคดีจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคแล้วแต่กรณี ในการสอบสวนให้สอบสวนดังนี้

๖.๑ สอบสวนถึงเหตุแห่งการวางทรัพย์ที่ “เจ้าหนี้ปฏิเสธไม่ยอมรับชำระหนี้” “ไม่สามารถหยั่งรู้ถึงสิทธิของเจ้าหนี้” “ไม่รู้ตัว เจ้าหนี้ที่แน่นอน” หรือการวางทรัพย์ตามคำสั่งศาล.....ในคดีหมายเลข... หรือบทบัญญัติกฎหมายอื่น เช่น กฎหมายเวนคืนที่ดิน เป็นต้น โดยต้องสอบสวนถึงรายละเอียดของมูลหนี้ ข้อเท็จจริงในการวางทรัพย์พร้อมทั้งให้ส่งหลักฐานประกอบการสอบสวนด้วย

๖.๒ เมื่อสอบสวนข้อเท็จจริงรายละเอียดของการวางทรัพย์แล้ว ก็ต้องเสนอความเห็นว่า “ควรรับวางทรัพย์ไว้” หรือ “ไม่ควรรับวางทรัพย์” โดยให้เหตุผลประกอบ (เสนอในแบบพิมพ์ ว. ๑ และ ว. ๕, ว. ๖ ด้วย)

๖.๓ ในกรณีรับวางทรัพย์ไว้ ให้จัดแจ้งในรายงานเจ้าพนักงาน แจ้งให้ผู้วางทรัพย์ทราบว่า ผู้วางทรัพย์มีหน้าที่ต้องแจ้งการวางทรัพย์ให้เจ้าหนี้ หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้ทราบโดยพลันและให้แจ้งให้ผู้วางทรัพย์ทราบว่าให้มารับเงินประกัน ค่าฤชาธรรมเนียม คืน ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่เจ้าหนี้ได้รับเงินที่วางไว้ มิฉะนั้น จะถือว่าสละสิทธิ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

๗) หัวหน้าฝ่าย, ผู้อำนวยการสำนักงานฯ มีคำสั่ง (ในแบบพิมพ์ ว. ๑ และ ว. ๕, ว. ๖ ด้วย) ตามระเบียบข้อ ๔ เพื่อพิจารณาสั่ง “รับวางทรัพย์ นำเงินฝากคลัง” หรือ “รับวางทรัพย์ ลงบัญชีทรัพย์ที่วางไว้” หรือ “รับวางทรัพย์ โดยมีเงื่อนไขว่า...” พร้อมเหตุผล หรือสั่ง “ไม่รับวางทรัพย์” พร้อมเหตุผล

๘) เมื่อมีคำสั่งรับวางทรัพย์แล้ว

๘.๑ ถ้าวางทรัพย์เป็นเงินหรือเช็คให้นำเงินฝากกองคลัง และเจ้าหน้าที่การเงินกองคลังจะเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงิน (ว. ๒ ก)

๘.๒ ถ้าเป็นการวางทรัพย์อื่น เช่น โทรศัพท์มือถือ เมื่อรับวางทรัพย์แล้ว ให้บรรจุสิ่งของในหีบห่อปิดทึบ ลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานกำกับไว้บนหีบห่อ นำส่งเก็บ ณ สถานรักษาและจำหน่ายทรัพย์สินหรือเก็บไว้ในตู้นิรภัยของสำนักงาน, แล้วแต่ความเหมาะสม แต่หากเป็นทรัพย์สินที่มีขนาดใหญ่ ต้องใช้ที่เก็บรักษาหรือยุ่งยากในการเก็บรักษาอาจให้ผู้วางทรัพย์นำไปเก็บไว้เอง (พิจารณาดำเนินการตามคำสั่งที่ ๑๒๒/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๘ มี.ค. ๒๕๔๐)

๙) เมื่อมีการรับวางทรัพย์แล้วก็ต้องแจ้งการวางทรัพย์ให้บุคคลต่อไปนี้ทราบ

๙.๑ แจ้งเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้

๙.๒ แจ้งนายทะเบียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมูลหนี้ที่วาง เช่น เจ้าพนักงานที่ดิน, หัวหน้าเขต, นายทะเบียนยานพาหนะ เป็นต้น

๙.๓ แจ้งศาลที่มีคำสั่งให้มาวางทรัพย์ ในกรณีที่ว่าตามคำสั่งศาล

๙.๔ รายงานท่านอธิบดี (เป็นบันทึกข้อความ) ในกรณีที่มีการวางเงินหรือทรัพย์ ที่มีราคาตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป

๑๐) เมื่อมีคำสั่งไม่รับวางทรัพย์ให้เสนอสำนวนต่อท่านอธิบดีในวันเดียวกัน (คำสั่งที่ ๔๕๖/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๑ ก.ย. ๓๙) หรือ รับวางทรัพย์ไว้โดยมีเงื่อนไขต้องให้ผู้ยื่นคำร้องขอวางทรัพย์รับทราบคำสั่งนั้น เพื่ออุทธรณ์คำสั่งต่ออธิบดีภายใน ๑๕ วัน ในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับวางทรัพย์คำสั่งของอธิบดีถือว่าเป็นที่สุด (ในแบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖ หรือ ว. ๓)

๑๑) แจ้งให้ผู้วางทรัพย์ทราบ เมื่อเจ้าหนี้ปฏิเสธไม่รับเงินหรือทรัพย์ที่วางไว้ โดยทำเป็นหนังสือ และแนบสำเนาหนังสือปฏิเสธการรับเงินของเจ้าหนี้ไปให้ผู้วางทรัพย์ทราบด้วยว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

๑๒) หากมีการวางทรัพย์เพิ่ม ก็ให้ผู้วางทรัพย์ยื่นคำร้องขอวางทรัพย์เพิ่ม (แบบพิมพ์ ว. ๑) ต้องตรวจดูสัญญาที่วางไว้ครั้งแรกด้วย แล้วจดยางานเสนอความเห็นรับวางทรัพย์เพิ่มเสร็จแล้วให้แจ้งตาม ข้อ ๙

ส่วนที่ ๒ การถอนการวางทรัพย์

เมื่อมีผู้ยื่นคำร้อง (ผู้วางทรัพย์) ขอลถอนการวางทรัพย์ (แบบพิมพ์ ว. ๓) ต้องพิจารณาตรวจ คำร้องและปฏิบัติ ดังนี้

๑) ผู้ยื่นคำร้องขอถอนวางทรัพย์ จะมีสิทธิถอนวางทรัพย์ได้หรือไม่

๑.๑ ผู้วางทรัพย์สละสิทธิที่จะถอนทรัพย์ที่วางไว้หรือไม่

๑.๒ เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้แสดงเจตนาจะรับทรัพย์ที่วางไว้หรือไม่

๑.๓ เป็นการวางทรัพย์ไว้ตามคำสั่งศาลหรือไม่

๑.๔ อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีล้มละลาย เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือไม่

๑.๕ ถ้าเป็นกรณีที่บุคคลภายนอกเป็นผู้วางทรัพย์ ได้รับการยินยอมของลูกหนี้ ให้ถอนการวางทรัพย์ได้หรือไม่

๑.๖ กรณีที่ผู้รับมอบอำนาจเป็นผู้ยื่นคำร้อง ใบมอบอำนาจ (แบบพิมพ์ ว. ๕) ให้ดำเนินการถอนวางทรัพย์ด้วยหรือไม่

๒) เมื่อผู้ร้องขอถอนวางทรัพย์ ยื่นคำร้องถูกต้องแล้ว ให้เสนอสำนวนพร้อมคำร้องไปตรวจล้มละลายก่อน แล้วเจ้าพนักงานจึงจดยางานสอบสวนในการถอนวางทรัพย์ในรายงาน (แบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖) แล้วเสนอหัวหน้าฝ่าย และผู้อำนวยการสำนักงานฯ พร้อมทั้งเสนอความเห็น “ควรอนุญาตให้ถอนวางทรัพย์ได้” หรือ “ไม่ควรอนุญาตให้ถอนการวางทรัพย์” โดยให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ตรวจสอบบัญชีสำนวนวางทรัพย์เรื่องดังกล่าวว่ามีเงินวางทรัพย์ไว้เท่าไร และมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเท่าไร และต้องกันเงินไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในอนาคตเท่าใด และให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีลงลายมือชื่อในรายงานของเจ้าพนักงานไว้ด้วย

๓) หัวหน้าฝ่าย และผู้อำนวยการสำนักงานฯ มีคำสั่งตามระเบียบฯ ข้อ ๑๐ คือ “อนุญาตให้ถอนการวางทรัพย์” หรือ “ไม่อนุญาตให้ถอนการวางทรัพย์” พร้อมทั้งเหตุผลในรายงานเจ้าพนักงาน (ในแบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖)

๔) แจ้ง - รายงาน การถอนการวางทรัพย์ ให้บุคคลต่อไปนี้ทราบ (โดยทำเป็นหนังสือราชการ)

๔.๑ แจ้งเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้ทราบ

๔.๒ แจ้งนายทะเบียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง เช่น เจ้าพนักงานที่ดิน, หัวหน้าเขต, นายทะเบียนยานพาหนะ เป็นต้น

๔.๓ รายงานท่านอธิบดี ในกรณีที่วางเงินหรือทรัพย์ที่มีราคาค่างแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป (โดยใช้เป็นบันทึกข้อความ)

๕) หากมีคำสั่ง “ไม่อนุญาตให้ถอนการวางทรัพย์” หรือ มีคำสั่งเป็นประการอื่นให้ผู้ถอนการวางทรัพย์รับทราบคำสั่งไว้ในรายงาน (ในแบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖ หรือ ว. ๓) เพื่อใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายใน ๑๕ วัน

ส่วนที่ ๓ การขอรับทรัพย์ที่วาง

เมื่อมีผู้ยื่นคำร้อง (แบบพิมพ์ ว. ๓) ขอรับทรัพย์ที่วางไว้ เจ้าพนักงานต้องพิจารณาตรวจดูคำร้อง และต้องปฏิบัติดังนี้

๑) ผู้ยื่นคำร้องขอรับทรัพย์ที่วางไว้ เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามกฎหมายหรือไม่

๑.๑ เป็นบุคคลที่ผู้วางทรัพย์ระบุให้เป็นผู้รับชำระหนี้

๑.๒ เป็นผู้ครองตามปรากฏแห่งสิทธิในมูลหนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑๖ หรือไม่

๑.๓ เป็นผู้ที่ศาลมีคำสั่งให้เป็นผู้มีสิทธิรับชำระหนี้ (หนี้ตามคำพิพากษา)

๑.๔ เป็นผู้รับมอบอำนาจหรือไม่ กรณีผู้รับมอบอำนาจเป็นผู้ยื่นคำร้องใบมอบอำนาจ (แบบพิมพ์ ว. ๔) ให้มีอำนาจรับทรัพย์ที่วางด้วยหรือไม่ ต้องตรวจดูบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ โดยผู้รับมอบอำนาจต้องมีบัตรประจำตัว ตัวจริงของผู้มอบอำนาจมาแสดงต่อเจ้าพนักงานด้วย พร้อมส่งสำเนาบัตรประจำตัวผู้มอบอำนาจ โดยรับรองถูกต้องไว้

๒) มีผู้คัดค้านการขอรับทรัพย์ที่วางไว้ ตามระเบียบข้อ ๑๙ หรือไม่ ถ้ามีต้องเลื่อนการส่งมอบทรัพย์หรือรอการจ่ายเงินไว้ก่อน

๓) ผู้ขอรับชำระหนี้ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของผู้วางทรัพย์ครบถ้วนหรือยัง เช่น กรณีการขายฝาก

๔) ผู้ขอรับชำระหนี้ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์หรือไม่

๕) อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีล้มละลายเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ ผู้วางทรัพย์หรือไม่

๖) เมื่อเจ้าพนักงานตรวจดูคำร้องเรียบร้อยแล้ว ลงรับคำร้องของกรมฯ ของกองแล้วส่งคำร้องพร้อมทั้งสำนวนเพื่อไปตรวจล้มละลาย หากคู่ความไม่ล้มละลายก็ให้เจ้าพนักงานจดรายงานสอบสวน (ในแบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖) และสอบถามเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ว่ามีเงินที่วางทรัพย์ไว้เท่าไร เจ้าหนี้จะรับได้เท่าใด มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเท่าใด

ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งค่าใช้จ่ายในอนาคตด้วย แล้วให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีลงลายมือชื่อในรายงานของเจ้าพนักงาน เพื่อเสนอรายงานต่อหัวหน้าฝ่าย และผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง โดยเสนอความเห็น “ควรอนุญาตให้รับเงิน” หรือ “ไม่ควรอนุญาตให้รับเงิน”

๗) หัวหน้าฝ่าย, ผู้อำนวยการสำนักงานฯ มีคำสั่ง (ในแบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖ “อนุญาตให้รับเงิน” หรือ “ไม่อนุญาตให้รับเงิน” หรือสั่งประการอื่นพร้อม เหตุผล

๘) เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานฯ มีคำสั่งแล้ว ให้แจ้ง - รายงานการรับทรัพย์ ที่วาง (เป็นหนังสือราชการ) แก่บุคคลดังต่อไปนี้

๘.๑ ลูกหนี้ ผู้วางทรัพย์

๘.๒ เจ้าพนักงานทะเบียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าพนักงานที่ดิน, หัวหน้าเขต, นายทะเบียนยานพาหนะ เป็นต้น

๘.๓ เจ้าศาลที่มีคำสั่งให้วางทรัพย์ กรณีการวางทรัพย์ตามคำสั่งศาล

๘.๔ รายงานทำนองอธิบดี (ใช้บันทึกข้อความ) กรณีเป็นเรื่องวางเงิน หรือ ทรัพย์ที่มีราคาคงแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป

๙) เมื่อมีคำสั่ง “ไม่อนุญาต” หรือสั่งเป็นประการอื่น เจ้าพนักงานต้องให้ผู้ขอรับ ทรัพย์ที่วางไว้รับทราบคำสั่งนั้น (ในแบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖ และ ว. ๓) เพื่ออุทธรณ์คำสั่ง ภายใน ๑๕ วัน

ส่วนที่ ๔ การอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงาน

เมื่อเจ้าพนักงานมีคำสั่ง “ไม่รับวางทรัพย์” หรือ “รับวางทรัพย์ไว้โดยมีเงื่อนไข” หรือมีคำสั่ง “ไม่อนุญาต” ให้ถอนการวางทรัพย์ หรือ “ไม่อนุญาต” ให้รับทรัพย์ที่วางไว้ หรือสั่งเป็นประการอื่น ผู้ร้องอาจอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานได้ ตามระเบียบข้อ ๔, ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานต้องตรวจดูคำร้องอุทธรณ์ ดังต่อไปนี้

๑) ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนด ๑๕ วัน หรือไม่ หากยื่นครบถ้วนถูกต้อง ให้ เจ้าพนักงานเสนอคำร้อง (ในแบบพิมพ์ ว. ๓) พร้อมความเห็น เพื่อให้หัวหน้าฝ่าย, ผู้อำนวยการสำนักงานฯมีคำสั่ง “ยื่นคำร้องภายในกำหนด” รายงานข้อเท็จจริงเสนอ ทำนองอธิบดีเพื่อมีคำสั่งต่อไป

๒) ทำรายงาน (เป็นบันทึกข้อความ) ชี้แจงข้อเท็จจริง และเหตุผลแห่งคำสั่งเพื่อ เสนอทำนองอธิบดี พร้อมคำอุทธรณ์ และสำนวน โดยเร็ว

๓) เมื่อท่านอธิบดีมีคำสั่งแล้ว คำสั่งท่านอธิบดีเป็นที่สุด ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และปฏิบัติตามคำสั่ง (ทำเป็นหนังสือราชการ หรือเป็นหมายนัด แบบพิมพ์ ว. ๗)

ส่วนที่ ๕ การขายทรัพย์ที่วาง

๑) ถ้าเห็นว่าทรัพย์ที่ผู้วางทรัพย์นำมาวางไว้ อาจจะเสื่อมหรือทำลาย หรือบอบสลายได้ หรืออาจเป็นทรัพย์ที่ไม่ควรแก่การจะวางไว้ต่อไป ให้ลูกหนี้หรือผู้วางทรัพย์ให้ความยินยอมและมอบอำนาจไว้ล่วงหน้าว่า ถ้าสำนักงานวางทรัพย์เห็นว่าทรัพย์ที่วางอยู่ในสภาพที่ควรนำออกขายทอดตลาด เพื่อเอาเงินที่ได้จากการขายวางไว้แทนทรัพย์ก็ให้อำนาจดำเนินการขออนุญาตต่อศาลเพื่อขายทอดตลาดทรัพย์นั้น (ทำเป็นหนังสือราชการขอศาลขายทอดตลาด)

๒) เมื่อเห็นว่าทรัพย์ที่วางอยู่ในสภาพที่ควรนำออกขายทอดตลาด ให้เจ้าพนักงานจดรายงาน (ในแบบพิมพ์ ว. ๕ ว. ๖) เสนอสภาพทรัพย์ เหตุผล แล้วเสนอต่อหัวหน้าฝ่าย ผู้อำนวยการสำนักงานฯ เพื่อมีคำสั่งขออนุญาตศาลขายทอดตลาด

๓) เมื่อผู้อำนวยการฯ มีคำสั่งแล้วมีหนังสือแจ้งสภาพทรัพย์ เหตุผล และขออนุญาตจากศาลที่มีเขตอำนาจตามกฎหมาย เพื่อขายทอดตลาดทรัพย์ที่วาง

๔) เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ขายทอดตลาดแล้ว ให้ร่างประกาศขายทอดตลาดแบบกองบังคับคดีแพ่ง แล้วเสนอตรวจร่างแล้วส่งพิมพ์ประกาศขายทอดตลาด

๕) แจ้งประกาศขายทอดตลาดให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้ทราบก่อน

๖) แจ้ง วัน เวลา สถานที่ที่จะขายทอดตลาด กับทั้งพรรณาลักษณะแห่งทรัพย์นั้น ให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้ ลูกหนี้หรือผู้วางทรัพย์และประกาศโฆษณาให้ประชาชนทราบ

๗) ก่อนถึงกำหนดวันขายทอดตลาดทรัพย์ประมาณ ๗ วัน ให้ส่งสำนวนให้เจ้าพนักงานบังคับคดี ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์แทน

๘) เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีส่งคืนสำนวนมาให้แล้ว ให้จดรายงาน (แบบพิมพ์ ว. ๕, ว. ๖) ถึงการขายทรัพย์กับจำนวนเงินที่ได้จากการขายทรัพย์ เมื่อหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายแล้วเสนอหัวหน้าฝ่ายและผู้อำนวยการ

๙) แจ้งจำนวนเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์ ซึ่งคิดหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายแล้ว ให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ และลูกหนี้หรือผู้วางทรัพย์ทราบ (เป็นหนังสือราชการ)

- ส่วนงานวางทรัพย์ทั้งหมดเมื่อเจ้าพนักงานดำเนินการตามขั้นตอนเรียบร้อยแล้วจะลงสารบบส่งเก็บและรายงานการปลดเผาส่วนต่อไป

ส่วนที่ ๖ การรับ - จ่ายเงิน และทรัพย์สิน

๑) การรับเงิน

๑) การรับเงินค่าขายทรัพย์นอกที่ทำการสำนักงานวางทรัพย์ เจ้าพนักงานต้องปฏิบัติดังนี้

๑.๑ เมื่อได้รับเงินแล้ว ให้เจ้าพนักงานขายทรัพย์ ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ซื้อ

- เมื่อการขายเสร็จสิ้นในวันหนึ่ง ๆ และให้ทำบัญชีรายงานการขายทรัพย์ส่งผู้อำนวยการฯ พร้อมทั้งจำนวนเงิน และสำเนาฉบับใบเสร็จรับเงินแล้วนำเงินส่งกองคลัง กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมตามระเบียบการรับจ่ายเงินของสำนักงานวางทรัพย์กลาง แต่ในการปฏิบัติจะส่งสำนวนให้เจ้าพนักงานบังคับคดีไปดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์แทน โดยมีเจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้ซื้อนำเงินที่ขายได้ทั้งหมดส่งกองคลังในวันเดียวกันแล้ว เจ้าหน้าที่การเงินของสำนักงานวางทรัพย์กลาง จะนำใบเสร็จรับเงินมาลงบัญชีเข้าสำนวนวางทรัพย์ในวันเดียวกัน

๒) เมื่อผู้อำนวยการกอง มีคำสั่งให้รับวางทรัพย์แล้ว กรณีที่เป็นการวางเงินไม่ว่าจะเป็นเงินสด เช็ค คราฟท์ หรือตัวเงินก็ดี ให้ปฏิบัติดังนี้

๒.๑ นำผู้ชำระหนี้หรือผู้นำส่งเงินกับรายงานการรับเงินของเจ้าพนักงานวางทรัพย์ พร้อมจำนวนเงินไปส่งกองคลังกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังรับเงิน และลงนามในใบเสร็จรับเงินนั้น

๒.๒ ใบเสร็จรับเงินมีสำเนา ๔ ฉบับ ต้นฉบับจะมอบให้ผู้ชำระเงิน ส่วนสำเนากองคลังจะเก็บไว้ ๒ ฉบับ รวมไว้ในสำนวนของสำนักงานวางทรัพย์กลาง ๑ ฉบับ อีกฉบับคงไว้เป็นต้นซ้ำ

- ๒.๓ การวางทรัพย์หรือชำระเงินด้วยเช็ค ให้เจ้าหน้าที่การเงินกองคลัง จดหมายเลขเช็คลงในใบเสร็จรับเงินด้วย ถ้าเรียกเก็บเงินตามเช็คไม่ได้ กองคลังต้องแจ้งให้สำนักงานวางทรัพย์กลางทราบโดยเร็ว เพื่อให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีของสำนักงานวางทรัพย์กลาง จำหน่ายเช็คออก จากบัญชีรายวัน และบัญชีแยกประเภท กรณีวางทรัพย์หากเช็ค เรียกเก็บเงินไม่ได้ ก็ถือว่าไม่มีการวางทรัพย์ไว้เลย ถ้าเป็นการ ชำระเงินค่าซื้อทรัพย์ ให้เรียกผู้ซื้อทรัพย์มารับจัดการชำระเงินสดแทน เช็คนั้นโดยส่วนต่อไป หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย
- ๒.๔ เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินจากกองคลังแล้ว เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ลงรับในบัญชีรายวันและบัญชีแยกประเภท แล้วเก็บสำเนาใบเสร็จ รับเงินติดสำนวนไว้
- ๒.๕ เมื่อสิ้นสัปดาห์หนึ่งๆ ผู้อำนวยการฯ ตรวจสอบจำนวนเงินในบัญชี ของสำนักงานวางทรัพย์กลางกับบัญชีของกองคลัง

๒) การจ่ายเงิน

เมื่อผู้อำนวยการฯ มีคำสั่งในคำร้องของเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีสิทธิรับชำระหนี้และ มีคำสั่งอนุญาตให้รับทรัพย์ที่วางไว้แล้ว ให้มอบทรัพย์ให้แก่ผู้นั้นไป

๒.๑ ถ้าทรัพย์ที่วางไว้นั้นเป็นเงิน ให้สำนักงานวางทรัพย์กลางออกใบสั่งจ่าย (แบบพิมพ์ ว. ๒๑) และใบสำคัญคู่จ่าย (แบบพิมพ์ ว. ๒๐) ให้ผู้นั้นไปขอรับเงินจากกองคลัง

๒.๒ เมื่อกองคลังได้รับใบสั่งจ่ายพร้อมหลักฐาน สำนวนวางทรัพย์ รายงาน เจ้าหน้าที่งาน คำร้องขอรับเงินแล้วเจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังจะเป็นผู้จ่ายเงินให้ผู้ขอรับเงิน

๒.๓ กรณีสั่งจ่ายเงินจำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป กองคลังจะจ่ายเงิน โดยเช็คให้แก่ผู้รับเงินนั้น ถ้าจำนวนต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท กองคลังจะจ่ายเป็นเงินสดหรือเช็ค ก็ได้ ในการออกเช็คจะให้อธิบดีหรือรองอธิบดีเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ลงชื่อในเช็ค

๒.๔ เมื่อผู้ขอรับเงิน (เจ้าหน้าที่) ไม่สามารถมารับเงินได้ด้วยตนเอง อาจมอบ อำนาจให้ผู้อื่นมารับเงินแทนได้ โดยทำเป็นคำร้องพร้อมยื่นใบมอบอำนาจตามแบบของ กรมบังคับคดี พร้อมทั้งนำบัตรประจำตัว และสำเนาภาพถ่ายรับรองถูกต้อง ทั้งของผู้รับ มอบและผู้มอบไปแสดง

ถ้ามีเหตุสงสัยว่าผู้มาขอรับเงินมิใช่เป็นผู้มีส่วนได้เสียอันแท้จริง ผู้อำนวยการฯ อาจะสั่งให้ผู้มาขอรับเงินหาผู้มารับรองจนเป็นที่พอใจก่อนก็ได้

๓) ในกรณีที่ผู้วางทรัพย์ขอลอการวางทรัพย์ก็ให้ดำเนินการเช่นเดียวกัน